

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 1911/2000, do 24 de novembro, polo que se regula a destrución dos materiais especificados de risco en relación coas encefalopatías esponxiformes transmisibles.*

Engádese unha alínea d) ó número 1 do artigo 2 do Real decreto 1911/2000, do 24 de novembro, co seguinte contido:

«d) A alimentación de aves de rapina necrófagas en zonas de alimentación con animais mortos das especies bovina, ovina e caprina, nos termos establecidos na correspondente normativa de aplicación.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Real decreto 2224/1993, do 17 de decembro, sobre normas sanitarias de eliminación e transformación de animais mortos e desperdicios de orixe animal e protección fronte a axentes patóxenos en pensos de orixe animal.*

Engádese unha alínea c) ó número 2 do artigo 1 do Real decreto 2224/1993, do 17 de decembro, co seguinte contido:

«c) A alimentación de aves de rapina necrófagas en zonas de alimentación con animais mortos, nos termos establecidos na correspondente normativa de aplicación.»

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó de súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 25 de outubro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente primeiro do Goberno
e ministro da Presidencia,
MARIANO RAJOY BREY

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

21336 *REAL DECRETO 1071/2002, do 18 de outubro, polo que se establecen as medidas mínimas de loita contra a peste porcina clásica.* («BOE» 265, do 5-11-2002.)

O Real decreto 2159/1993, do 13 de decembro, polo que se establecen medidas relacionadas coa peste porcina clásica, incorporou ó noso ordenamento a Directiva 80/217/CEE, do Consello, do 22 de xaneiro de 1980, pola que se establecen medidas comunitarias contra a peste porcina clásica.

Esta directiva modificouse frecuentemente e en profundidade, polo que, ante a necesidade dunha nova modificación, se aprobou a Directiva 2001/89/CE, do Consello, do 23 de outubro de 2001, relativa a medidas comunitarias de loita contra a peste porcina clásica, que substitúe a citada Directiva 80/217/CEE, na que se refunden nun único texto as disposicións aplicables nesta materia, ó tempo que se introducen cambios á luz da experiencia adquirida nos focos dos últimos anos, e da

disposición de novos instrumentos de diagnóstico e medidas de control da enfermidade.

Mediante este real decreto incorpórase ó ordenamento xurídico interno a Directiva 2001/89/CE.

Na elaboración desta disposición foron consultadas as comunidades autónomas e os sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 18 de outubro de 2002,

DISPÓN O:

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establece-las medidas mínimas de loita contra a peste porcina clásica, que deberán aplicarse en todo o territorio nacional.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos deste real decreto, entenderase por:

a) Porco: calquera animal da familia «Suidae», incluídos os xabarís.

b) Xabaril: todo porco non mantido nin criado nunha explotación.

c) Explotación: os locais, agrícolas ou non, nos que se manteñan ou críen porcos de forma permanente ou temporal. Nesta definición non se inclúen os matadoiros, os medios de transporte, nin as superficies choídas nas que se manteñen ou poden cazarse os xabarís; estas superficies choídas deberán ter un tamaño e unha estrutura tales que non resulten aplicables as medidas previstas no número 1 do artigo 5.

d) Manual de diagnóstico: o recollido na Decisión da Comisión 2002/106/CE, do 1 de febreiro de 2002, pola que se aproba un manual de diagnóstico no que se establecen procedementos de diagnóstico, métodos de mostraxe e criterios de avaliación das probas de laboratorio con fins de confirmación da peste porcina clásica.

e) Porco sospeitoso de estar infectado co virus da peste porcina clásica: todo porco ou canal de porco que presente síntomas clínicos, lesións «post mortem» ou reaccións ás probas de laboratorio realizadas conforme o manual de diagnóstico, que indiquen a posible presenza da peste porcina clásica.

f) Caso de peste porcina clásica, ou porco infectado con peste porcina clásica: todo porco ou canal de porco no que se comprobouse oficialmente a presenza de síntomas clínicos ou lesións «post mortem» de peste porcina clásica, ou no que se comprobouse oficialmente a presenza da enfermidade como resultado dun exame de laboratorio realizado conforme o manual de diagnóstico.

g) Foco de peste porcina clásica: a explotación onde se detectasen un ou máis casos de peste porcina clásica.

h) Foco primario: o foco a que se refire o parágrafo a) 1.º do número 1 do artigo 4 do Real decreto 2459/1996, do 2 de decembro, polo que se establece a lista de enfermidades de animais de declaración obrigatoria e se dá a normativa para a súa notificación.

i) Zona infectada: zona onde, trala confirmación dun ou máis casos de peste porcina clásica en xabarís, se apliquen medidas de erradicación da enfermidade de acordo cos artigos 15 ou 16.

j) Caso primario de peste porcina clásica en xabarís: todo caso de peste porcina clásica que se detecte en xabarís dunha zona na que non se apliquen medidas de acordo cos artigos 15 ou 16.

k) Metapoboación de xabarís: todo grupo ou subpoboación de xabarís que teña contacto limitado con outros grupos ou subpoboacións.

l) Poboación sensible de xabaráis: parte dunha poboación de xabaráis que non desenvólvese inmunidade fronte ó virus da peste porcina clásica.

m) Propietario: toda persoa, física ou xurídica, que sexa propietaria dos porcos ou estea encargada do seu coidado, con remuneración ou sen ela.

n) Autoridade competente: os órganos competentes das comunidades autónomas para o mercado intracomunitario, e o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para os intercambios con países terceiros.

ñ) Veterinario oficial: o veterinario designado pola autoridade competente.

o) Transformación: un dos tratamentos para as materias de alto risco previstos no artigo 3 do Real decreto 2224/1993, do 17 de decembro, sobre normas sanitarias de eliminación e transformación de animais mortos e desperdicios de orixe animal e protección fronte a axentes patóxenos en pensos de orixe animal, aplicado de maneira que se evite o risco de propagación do virus da peste porcina clásica.

p) Lavadura: calquera desperdicio de alimentos destinados ó consumo humano provenientes de restaurantes, establecementos de comidas para colectividade ou cociñas, incluídas as cociñas industriais, a cociña da casa do gandeiro ou dos encargados do coidado dos porcos.

q) Vacina marcadora: toda vacina capaz de provocar unha inmunidade protectora que, mediante probas de laboratorio realizadas de acordo co manual de diagnóstico, poida distinguirse da resposta inmunitaria provocada pola infección natural co virus silvestre.

r) Matanza: a matanza de porcos tal como se define no parágrafo f) do artigo 2 do Real decreto 54/1995, do 20 de xaneiro, sobre protección dos animais no momento do seu sacrificio ou matanza.

s) Sacrificio: o sacrificio de porcos tal como se define no parágrafo g) do artigo 2 do Real decreto 54/1995.

t) Zona de elevada densidade porcina: toda zona xeográfica cun raio de 10 km arredor dunha explotación, que conteña porcos sospeitosos de estaren infectados co virus da peste porcina clásica, ou con infección confirmada deste virus, cando a súa densidade porcina sexa superior a 800 porcos por km². Esta explotación deberá encontrarse nunha provincia cunha densidade de porcos mantidos en explotacións superior a 300 porcos por km², ou ben a unha distancia inferior a 20 km dunha provincia deste tipo.

u) Explotación de contacto: toda explotación en que se poida ter introducido a peste porcina clásica como resultado da súa localización, do movemento de persoas, porcos ou vehículos, ou de calquera outra forma.

Artigo 3. *Notificación da peste porcina clásica.*

1. A presenza, ou a súa sospeita, da peste porcina clásica deberá ser obxecto de notificación obrigatoria e inmediata á autoridade competente.

2. Sen prexuízo do disposto no Real decreto 2459/1996, a autoridade competente no territorio da cal se confirme a presenza de peste porcina clásica:

a) Notificaralle a enfermidade ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, e informará a este Ministerio, para efectos de que este notifique a enfermidade e informe a comisión, a través da canle correspondente, e os demais estados membros, de acordo co disposto no anexo I, sobre:

1.º Os focos de peste porcina clásica que se confirmasen en explotacións.

2.º Os casos de peste porcina clásica que se confirmasen nun matadoiro ou medio de transporte.

3.º Os casos primarios de peste porcina clásica que se confirmasen en xabaráis.

4.º Os resultados da enquisa epidemiolóxica realizada de acordo co artigo 8.

b) Informará o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para efectos de que este informe a Comisión, a través da canle correspondente, e os demais estados membros, sobre os casos posteriores confirmados en xabaráis nunha zona infectada con peste porcina clásica de acordo co parágrafo a) do número 3 e o número 4 do artigo 16.

Artigo 4. *Medidas en caso de sospeita de peste porcina clásica en porcos dunha explotación.*

1. Cando nunha explotación haxa un ou varios porcos dos que se sospeite que están infectados co virus da peste porcina clásica, a autoridade competente porá en práctica inmediatamente os medios de investigación oficiais destinados a confirmar ou descarta-la presenza da dita enfermidade, de acordo cos procedementos establecidos no manual de diagnóstico.

Cando a explotación sexa visitada por un veterinario oficial, realizarase así mesmo unha comprobación do rexistro e das marcas de identificación dos porcos recollidos nos artigos 4, 5 e 7 do Real decreto 205/1996, do 9 de febreiro, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais das especies bovina, porcina, ovina e caprina.

2. Cando a autoridade competente considere que non pode descartarse a sospeita de presenza de peste porcina clásica nunha explotación, porá a explotación baixo vixilancia oficial e, en particular, disporá que:

a) Se leve a cabo a contaxe de tódolos porcos das distintas categorías da explotación, e que se estableza unha lista co número de porcos de cada categoría que xa estean enfermos ou mortos ou poidan estar infectados. A lista deberase actualizar para incluí-los porcos nacidos e mortos durante o período de sospeita. Os datos desta lista deberanse exhibir, se así se solicita, e poderán controlarse en cada visita.

b) Tódolos porcos da explotación permanezan nos locais onde se aloxen normalmente ou se confinen noutro lugar que permita o seu illamento.

c) Se prohíba toda entrada de porcos na explotación, así como toda saída dela. En caso necesario, a autoridade competente poderá amplia-la prohibición de saída da explotación ós animais doutras especies e esixir que se tomen as medidas oportunas para eliminar os roedores ou insectos.

d) Se prohíba toda saída de canais de porcos da explotación, a menos que medie unha autorización expedida pola autoridade competente.

e) Se prohíba toda saída da explotación de carne, produtos do porco, esperma, óvulos e embrións de porco, pensos para animais, utensilios, materiais e desperdicios que poidan transmitir-la peste porcina clásica, a menos que medie unha autorización expedida pola autoridade competente; e que non saia carne, produtos do porco, esperma, óvulos nin embrións da explotación para o comercio intracomunitario.

f) O movemento de persoas a partir da explotación ou con destino a ela quede supeditado á autorización escrita da autoridade competente.

g) O movemento de vehículos a partir da explotación ou con destino a ela quede supeditado á autorización escrita da autoridade competente.

h) Nas entradas e saídas das construcións onde se aloxen os porcos, así como nas da explotación en si, se utilicen medios adecuados de desinfección. Toda persoa que entre nunha explotación de porcino, ou saia dela, cumprirá coas medidas hixiénicas pertinentes que sexan necesarias para reduci-lo risco de propagación do

virus da peste porcina clásica; ademais, tódolos medios de transporte se desinfectarán coidadosamente antes de saíren da explotación.

i) Se realice unha enquisa epizootiolóxica segundo o disposto no artigo 8.

3. Cando o esixa a situación epidemiolóxica e especialmente se a explotación que ten porcos sospeitosos se encontra nunha zona de elevada densidade porcina, a autoridade competente:

a) Poderalle aplicar á explotación recollida no número 2 deste artigo as medidas previstas no número 1 do artigo 5. Non obstante, a autoridade competente, se considera que o permiten as condicións, poderá limitar a aplicación destas medidas só ós porcos sospeitosos de estaren infectados ou contaminados co virus da peste porcina clásica e á parte da explotación en que se manteñan, sempre que estes porcos se aloxasen, mantivesen e alimentasen totalmente á parte dos demais porcos da explotación. En calquera caso, cando se maten estes porcos tomarase deles un número suficiente de mostras para poder confirmar ou descarta-la presenza do virus da peste porcina clásica, conforme o manual de diagnóstico.

b) Poderá establecer unha zona de control temporal arredor da explotación recollida no número 2. Aplícanse ás explotacións de porcino situadas nesta zona todas ou algunhas das medidas previstas nos números 1 ou 2.

4. As medidas recollidas no número 2 non se suspenderán ata que se descarten oficialmente as sospeitas de peste porcina clásica.

Artigo 5. *Medidas en caso de confirmación de peste porcina clásica en porcos dunha explotación.*

1. Cando se confirme oficialmente a presenza da peste porcina clásica nunha explotación, a autoridade competente, como complemento das medidas enumeradas no número 2 do artigo 4, ordenará que:

a) Se maten sen demora, e baixo control oficial, tódolos porcos da explotación, de tal forma que se evite todo risco de propagación do virus da peste porcina clásica, tanto durante o transporte como no momento da matanza.

b) Se tome, de conformidade co manual de diagnóstico, un número suficiente de mostras dos porcos cando se maten, co fin de poder determina-lo modo de introducción do virus da peste porcina clásica na explotación e o tempo que poida ter estado este nela antes da notificación da enfermidade.

c) Se transformen, baixo supervisión oficial, os corpos dos porcos que morresen ou se matasen.

d) Na medida do posible, se localicen e transformen, baixo supervisión oficial, as carnes dos porcos sacrificados durante o período incluído entre a probable introducción da enfermidade na explotación e a adopción das medidas oficiais.

e) Se localicen e destrúan, baixo supervisión oficial, o esperma, os óvulos e os embrións de porcos obtidos da explotación durante o período incluído entre a probable introducción da enfermidade nela e a adopción das medidas oficiais, de tal forma que se evite todo risco de propagación do virus da peste porcina clásica.

f) Toda substancia ou desperdicio que poida estar contaminado, como os pensos, se someta a un tratamento que garanta a destrución do virus da peste porcina clásica; deberían destruírse tódolos materiais de uso único que poidan estar contaminados e, en particular, os utilizados para as operacións de sacrificio. Estas dis-

posicións aplicaranse de acordo coas instrucións do veterinario oficial.

g) Despois de que se eliminan os porcos, se limpen e desinfecten, ou traten conforme o artigo 12, tódalas construcións nas que se aloxasen os porcos, así como os vehículos que se utilizasen para o seu transporte ou o dos seus canais, e o equipo, cama, esterco e zurro que poidan estar contaminados.

h) En caso de foco primario da enfermidade, a cepa illada do virus da peste porcina clásica se someta ós procedementos de laboratorio establecidos no manual de diagnóstico para identifica-lo tipo xenético.

i) Se realice unha enquisa epizootiolóxica segundo o disposto no artigo 8.

2. En caso de que se confirmase un foco nun laboratorio, zoolóxico, parque de animais salvaxes, ou zona choída onde se manteñan os porcos con fins científicos ou relacionados coa conservación das especies ou de razas raras, a autoridade competente poderá establecer excepcións en canto ós parágrafos a) e e) do número 1, sempre que non se poñan en perigo intereses fundamentais da Unión Europea. A decisión de establecer estas excepcións notificaráselle inmediatamente ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para o seu traslado á Comisión.

A autoridade competente aplicará as medidas que poida adoptar a Comisión neste suposto para previla propagación da enfermidade, incluída, de se-lo caso, a vacinación de urxencia de acordo co disposto no artigo 19.

Artigo 6. *Medidas en caso de confirmación de peste porcina clásica en explotacións formadas por diversas unidades de produción.*

1. En caso de confirmación de peste porcina clásica en explotacións compostas por dúas ou máis unidades de produción separadas, a autoridade competente, co fin de que se leve a termo a engorda dos porcos, poderá establecer excepcións ó disposto no parágrafo a) do número 1 do artigo 5, no referente ás unidades de produción de porcino sas dunha explotación infectada, sempre que o veterinario oficial confirmase que a estrutura e o tamaño destas unidades de produción, a distancia entre elas, así como as operacións que alí se levan a cabo son tales que, desde o punto de vista do aloxamento, do coidado e da alimentación, as unidades de referencia resultan completamente independentes, de maneira que o virus non pode propagarse dunha unidade de produción a outra.

2. En caso de que se recorra ás excepcións recollidas no número 1, a autoridade competente establecerá as disposicións de aplicación en función das garantías zosanitarias que poidan ofrecerse, e informará inmediatamente delas o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.

3. O Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, en caso de que se recorra a estas excepcións, informará inmediatamente a Comisión. A autoridade competente aplicará as medidas que poida adoptar a Comisión, en caso necesario, para previla propagación da enfermidade.

Artigo 7. *Medidas nas explotacións de contacto.*

1. As explotacións recoñeceranse como explotacións de contacto cando o veterinario oficial observe, ou considere baseándose na enquisa epidemiolóxica realizada de acordo co artigo 8, que se puido introducir a peste porcina clásica, ben a partir doutras explotacións na explotación recollida no artigo 4 ou no artigo 5, ou ben a partir desta explotación noutras.

As disposicións do artigo 4 aplicaranse en tales explotacións ata que se descarten oficialmente as sospeitas de peste porcina clásica.

2. Cando o esixa a situación epidemiolóxica, a autoridade competente aplicará as medidas recollidas no número 1 do artigo 5 nas explotacións de contacto mencionadas no número 1 deste artigo.

Tomarase un número suficiente de mostras conforme o manual de diagnóstico dos porcos cando se maten, para poder confirmar ou descarta-la presenza do virus da peste porcina clásica nestas explotacións.

3. Os principais criterios e factores de risco que deben terse en conta para a aplicación das medidas recollidas no parágrafo a) do número 1 do artigo 5 nas explotacións de contacto son os establecidos no anexo V.

Artigo 8. *Enquisa epidemiolóxica.*

A enquisa epidemiolóxica relativa ós casos sospeitosos ou focos de peste porcina clásica realizarase a partir de cuestionarios preparados no contexto do plan de alerta recollido no artigo 22.

Esta enquisa versará, polo menos, sobre:

a) O período durante o cal pode ter estado presente na explotación o virus da peste porcina clásica antes de que se notificase ou sospeitase a enfermidade.

b) A posible orixe da peste porcina clásica na explotación e a determinación doutras explotacións nas que se encontren porcos que puidesen resultar infectados ou contaminados a partir da mesma orixe.

c) Os movementos das persoas, vehículos, porcos, canais, esperma, carnes ou calquera material que puidesen transporta-lo virus ás explotacións correspondentes ou desde estas.

Se os resultados destas investigacións suxiren que a peste porcina clásica pode terse propagado desde explotacións situadas noutros estados membros, ou desde España a explotacións doutros estados membros, a autoridade competente informará inmediatamente o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para efectos de que este informe de tal circunstancia a Comisión e os estados membros correspondentes.

Artigo 9. *Establecemento de zonas de protección e vixilancia.*

1. Inmediatamente despois de que se confirmase oficialmente o diagnóstico de peste porcina clásica nos porcos dunha explotación, a autoridade competente establecerá arredor do foco unha zona de protección dun raio mínimo de tres quilómetros, incluída á súa vez nunha zona de vixilancia dun raio mínimo de dez quilómetros.

As medidas previstas nos artigos 10 e 11 aplicaranse nas zonas respectivas.

2. O establecer estas zonas, a autoridade competente deberá ter en conta:

a) Os resultados da enquisa epidemiolóxica realizada conforme o artigo 8.

b) A situación xeográfica e, en particular, as fronteiras naturais ou artificiais.

c) A situación e a proximidade das explotacións.

d) O perfil dos desprazamentos e do comercio de porcos e a dispoñibilidade de matadoiros.

e) As instalacións e o persoal dispoñibles para controlar calquera movemento de porcos dentro das zonas, especialmente se os porcos que hai que matar teñen que saír da súa explotación de orixe.

2. En caso de que a zona de protección ou a de vixilancia se estenda a Francia, Portugal ou Andorra, a

autoridade competente notificaralle esta circunstancia ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para efectos de que se poida establecer co Estado ou estados que poidan resultar afectados a oportuna colaboración na delimitación das zonas.

En caso de que unha zona teña que incluír partes do territorio de máis dunha comunidade autónoma, a autoridade competente comunicarllo ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para que este coordine as actuacións coa outra ou outras comunidades autónomas afectadas, co obxecto de que se establezan as correspondentes zonas de protección e vixilancia.

3. A autoridade competente adoptará tódalas medidas necesarias, incluída a utilización de sinais e carteis de advertencia ben visibles e de medios de comunicación como a prensa e a televisión, para garantir que tódalas persoas das zonas de protección e vixilancia coñecen perfectamente as restriccións vixentes de acordo cos artigos 10 e 11, e adoptará cantas disposicións considere adecuadas para garanti-la correcta aplicación destas medidas.

Artigo 10. *Medidas na zona de protección establecida.*

1. A autoridade competente velará por que se apliquen as seguintes medidas na zona de protección:

a) Elaborarase o antes posible un censo de tódalas explotacións. Tralo establecemento da zona de protección, estas explotacións serán visitadas por un veterinario oficial no prazo máximo de sete días, para realizar un exame clínico dos porcos e para comproba-lo rexistro e as marcas de identificación dos porcos previstos nos artigos 4, 5 e 7 do Real decreto 205/1996.

b) Prohibiranse os movementos e o transporte de porcos por estradas públicas ou privadas, con excepción, en caso necesario, das estradas de servizo das explotacións, a non ser que a autoridade competente concedese unha autorización para os movementos recollidos no parágrafo f) deste número. Esta prohibición poderá non aplicarse ó tránsito de porcos por estrada ou ferrocarril sen descarga nin paradas. Todo isto sen prexuízo da excepción que poida concedela Comisión no caso dos porcos de abasto que procedan de fóra da zona de protección e se dirixan a un matadoiro situado na dita zona para o seu inmediato sacrificio.

c) Os camións e demais vehículos e equipos dedicados ó transporte de porcos, outros animais ou produtos que poidan estar contaminados (por exemplo: canais, penso, esterco, zurro, etc.) limparanse, desinfec-taranse e trataranse o antes posible trala súa contami-nación, de acordo coas disposicións e procedementos establecidos no artigo 12. Ningún camiión ou vehículo que fose utilizado para o transporte de porcos poderá saír da zona sen ser inspeccionado e autorizado pola autoridade competente, logo da limpeza e desinfección.

d) Non poderá entrar nin saír da explotación ningún outro animal doméstico sen a autorización da autoridade competente.

e) Tódolos porcos mortos ou enfermos dunha explotación deberán ser declarados inmediatamente á autoridade competente, que efectuará as investigacións apropiadas de acordo cos procedementos establecidos no manual de diagnóstico.

f) Non poderán sacarse porcos da explotación en que se atopen durante, polo menos, trinta días a partir da finalización das operacións previas de limpeza e desinfección das explotacións infectadas. O cabo dos trinta días, baixo as condicións establecidas no número 3, a autoridade competente poderá autoriza-la saída de porcos desta explotación para o seu traslado directo a:

1.º Un matadoiro designado pola autoridade competente, preferentemente situado na zona de protección ou de vixilancia, para o seu sacrificio inmediato.

2.º Unhas instalacións de transformación ou un lugar adecuado onde se maten inmediatamente os porcos e os seus canais sexan transformados baixo supervisión oficial.

3.º En circunstancias excepcionais, a outros locais situados dentro da zona de protección. Neste caso, a autoridade competente informará de inmediato o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para efectos do seu traslado inmediato á Comisión.

g) O esperma, os óvulos e os embrións de porcos non poderán saír das explotacións situadas na zona de protección.

h) Toda persoa que entre nunha explotación de porcino ou saia dela observará as medidas hixiénicas pertinentes que sexan necesarias para reduci-lo risco de propagación do virus da peste porcina clásica.

2. Cando as prohibicións recollidas no número 1 se manteñan unha vez transcorridos os trinta días debido á aparición de novos focos da enfermidade, e isto implique problemas de benestar animal ou doutro tipo para o coidado dos porcos, a autoridade competente, logo de solicitude motivada do propietario e baixo as condicións establecidas no número 3, poderá autoriza-la saída de porcos dunha explotación situada na zona de protección para o seu traslado directo a:

a) Un matadoiro designado pola autoridade competente, preferentemente situado na zona de protección ou de vixilancia, para o seu sacrificio inmediato.

b) Unhas instalacións de transformación ou un lugar adecuado onde se maten inmediatamente os porcos e os seus canais sexan transformados baixo supervisión oficial; ou

c) En circunstancias excepcionais, a outros locais situados dentro da zona de protección. Neste caso, a autoridade competente informará de inmediato o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para efectos do seu traslado inmediato á Comisión.

3. Cando se faga referencia a este epígrafe neste real decreto, a autoridade competente poderá autoriza-la saída de porcos da explotación correspondente a condición de que:

a) Un veterinario oficial realizase un exame clínico dos porcos da explotación e, en particular, dos que vaian saír, con inclusión da medida da temperatura corporal dunha parte deles, así como unha comprobación do rexistro e das marcas de identificación dos porcos recollidos nos artigos 4, 5 e 7 do Real decreto 205/1996.

b) As comprobacións e exames arriba citados non revelasen a presenza de peste porcina clásica e poñan de manifesto o cumprimento do disposto no Real decreto 205/1996.

c) Os porcos se transporten en vehículos precintados pola autoridade competente.

d) Os vehículos e o equipo que se utilizasen para o transporte de porcos se limpen e desinfecten inmediatamente tralo transporte, de acordo co disposto no artigo 12.

e) Se os porcos se van sacrificar ou matar, se tome un número suficiente de mostras dos porcos de acordo co manual de diagnóstico para poder confirmar ou descartar-la presenza do virus da peste porcina clásica nestas explotacións.

f) Se os porcos se van transportar a un matadoiro:

1.º A autoridade competente responsable do matadoiro será informada da intención de enviar porcos a este, e notificaralle a chegada destes á autoridade competente de expedición.

2.º Á súa chegada ó matadoiro, estes porcos manteranse e sacrificaranse á parte dos demais.

3.º Durante as inspeccións «ante mortem» e «post mortem» levadas a cabo no matadoiro designado, a autoridade competente terá en conta os posibles signos que poidan revela-la presenza da peste porcina clásica.

4.º As carnes frescas procedentes destes porcos serán transformadas ou marcadas co selo especial que se indica no capítulo XI, número 50, do anexo I do Real decreto 147/1993, do 29 de xaneiro, polo que se establecen as condicións sanitarias de produción e comercialización de carnes frescas, con dous trazos perpendiculares en forma de cruz oblicua que atravesen o selo e cunha intersección situada no centro, de forma que se permita a lectura das indicacións colocadas no interior. Posteriormente, a carne sufrirá un tratamento dos previstos no artigo 5 do Real decreto 1066/1990, do 27 de xullo, polo que se establecen os requisitos de sanidade animal que deben reuni-los productos cárnicos destinados ó comercio intracomunitario e importados de países terceiros. Isto deberá efectuarse nun establecemento designado pola autoridade competente. As carnes expediranse cara ó dito establecemento a condición de que o envío se precinte antes da saída e permaneza precintado durante todo o transporte.

4. A aplicación das medidas na zona de protección manterase, polo menos, ata que:

a) Se realizase a limpeza e desinfección das explotacións infectadas.

b) Os porcos de tódalas explotacións fosen obxecto de exames clínicos e de laboratorio realizados de acordo co manual de diagnóstico co fin de detecta-la posible presenza do virus da peste porcina clásica.

Os exames mencionados no parágrafo b) non se efectuarán antes de que transcorresen trinta días desde a finalización das operacións previas de limpeza e desinfección das explotacións infectadas.

Artigo 11. *Medidas na zona de vixilancia establecida.*

1. A autoridade competente velará por que na zona de vixilancia se apliquen as seguintes medidas:

a) Elaborarase un censo de tódalas explotacións porcinas.

b) Prohibiranse os movementos e o transporte de porcos por estradas públicas ou privadas, con excepción, en caso necesario, das estradas de servizo das explotacións, a non ser que a autoridade competente os aprobase. Esta prohibición poderá non aplicarse ó tránsito de porcos por estrada ou ferrocarril, sen descarga nin paradas, e ós porcos de abasto que procedan de fóra da zona de vixilancia e se dirixan a un matadoiro situado nesta zona para o seu inmediato sacrificio.

c) Os camións e demais vehículos e equipos utilizados para o transporte de porcos, outros animais ou productos que poidan estar contaminados (por exemplo: canais, penso, esterco, zurro, etc.) limparanse, desinfectaranse e trataranse o antes posible trala súa contaminación, de acordo coas disposicións e procedementos establecidos no artigo 12. Ningún camiión ou vehículo que fose utilizado para o transporte de porcos poderá saír da zona sen se limpar e desinfectar.

d) Non poderá entrar nin saír da explotación ningún outro animal doméstico sen a autorización da autoridade competente durante, polo menos, os sete días seguintes ó establecemento da zona.

e) Tódolos porcos mortos ou enfermos dunha explotación deberán ser declarados inmediatamente á autoridade competente, que efectuará as investigacións apropiadas de acordo cos procedementos establecidos no manual de diagnóstico.

f) Non poderán sacarse porcos da explotación en que se atopan durante, polo menos, vinteun días a partir

i da finalización das operacións previas de limpeza e desinfección das explotacións infectadas. O cabo dos vinteun días, baixo as condicións establecidas no número 3 do artigo 10, a autoridade competente poderá autorizar a saída de porcos desta explotación para o seu traslado directo a:

1.º Un matadoiro designado pola autoridade competente, preferentemente situado na zona de protección ou de vixilancia, para o seu sacrificio inmediato.

2.º Unhas instalacións de transformación ou un lugar adecuado onde se maten inmediatamente os porcos e os seus canais se transformen baixo supervisión oficial.

3.º En circunstancias excepcionais, a outros locais situados dentro da zona de protección ou de vixilancia. Neste caso, a autoridade competente informará de inmediato o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para efectos do seu traslado inmediato á Comisión.

Sen prexuízo do disposto neste parágrafo f), e se os porcos se van transportar a un matadoiro, a Comisión poderá autorizar excepcións ó disposto no parágrafo e) e no parágrafo f), 4.º do número 3 do artigo 10, en particular respecto ó marcado das carnes destes porcos e á súa utilización posterior, así como ó destino dos produtos tratados. Para isto, a autoridade competente remitiralle ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación esta petición, xunto coa xustificación pertinente, para o seu traslado á Comisión, para efectos de que esta adopte a decisión que proceda.

g) O esperma, os óvulos e os embrións de porcos non poderán saír das explotacións situadas na zona de vixilancia.

h) Toda persoa que entre nunha explotación de porcino ou saia dela observará as medidas hixiénicas pertinentes que sexan necesarias para reduci-lo risco de propagación do virus da peste porcina clásica.

2. Cando as prohibicións recollidas no número 1 se manteñan máis de trinta días debido á aparición de novos focos da enfermidade, e isto implique problemas de benestar animal ou doutro tipo para o coidado dos porcos, a autoridade competente, logo de solicitude motivada do propietario e baixo as condicións establecidas no número 3 do artigo 10, poderá autorizar a saída de porcos dunha explotación situada na zona de vixilancia para o seu traslado directo a:

a) Un matadoiro designado pola autoridade competente, preferentemente situado na zona de protección ou de vixilancia, para o seu sacrificio inmediato.

b) Unhas instalacións de transformación ou un lugar adecuado onde se maten inmediatamente os porcos e os seus canais se transformen baixo supervisión oficial.

c) En circunstancias excepcionais, a outros locais situados dentro da zona de protección ou de vixilancia. Neste caso, a autoridade competente informará de inmediato o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para efectos do seu traslado inmediato á Comisión.

3. A aplicación das medidas na zona de vixilancia manterase, polo menos, ata que:

a) Se realizase a limpeza e desinfección das explotacións infectadas.

b) Os porcos de tódalas explotacións fosen obxecto de exames clínicos e, en caso necesario, de laboratorio, realizados de acordo co manual de diagnóstico, co fin de detecta-la posible presenza do virus da peste porcina clásica.

Os exames mencionados no parágrafo b) non se efectuarán antes de que transcorresen vinte días desde a finalización das operacións previas de limpeza e desinfección das explotacións infectadas.

Artigo 12. *Limpeza e desinfección.*

A autoridade competente adoptará as medidas necesarias para que:

a) Os desinfectantes que vaian utilizarse, así como as súas concentracións, estean oficialmente autorizados.

b) As operacións de limpeza e desinfección se efectúen baixo supervisión oficial e conforme:

1.º As instrucións do veterinario oficial; e

2.º Os principios e procedementos de limpeza, desinfección e tratamento establecidos no anexo II.

Artigo 13. *Repoboación de explotacións de porcino trala aparición de focos da enfermidade.*

1. A reintroducción de porcos na explotación prevista no artigo 5 non se levará a cabo, como moi pronto, ata trinta días despois de que rematasen as operacións de limpeza e desinfección realizadas conforme o artigo 12.

2. A reintroducción dos porcos terá en conta o tipo de gandería practicado na explotación de que se trate e deberá axustarse a un dos procedementos seguintes:

a) Cando se trate de explotacións de porcino ó aire libre, a reintroducción dos porcos iniciárase coa introducción de porcos testemuña que fosen sometidos a probas para detectar anticorpos contra o virus da peste porcina clásica e desen resultados negativos, ou procedan de explotacións que non estean suxeitas a restricións en relación coa peste porcina clásica. Os porcos testemuña deberán ser repartidos por toda a explotación infectada, nas condicións establecidas pola autoridade competente. Os corenta días de seren trasladados á explotación serán obxecto dunha mostraxe e someteranse a probas de detección de anticorpos, de acordo co manual de diagnóstico.

Se ningún dos porcos presenta anticorpos contra o virus da peste porcina clásica, poderá levarse a cabo a repoboación plena. Ningún porco poderá saír da explotación ata que se dispoña dos resultados negativos do exame serolóxico.

b) En caso de calquera outra forma de cría, a reintroducción dos porcos efectuarase seguindo as medidas establecidas no parágrafo a) ou ben mediante unha repoboación total, sempre que:

1.º Tódolos porcos cheguen no prazo de vinte días e procedan de explotacións que non estean suxeitas a restricións en relación coa peste porcina clásica.

2.º Os porcos do rabaño repoboado se sometan a un exame serolóxico de conformidade co manual de diagnóstico. As mostras para este exame non poderán tomarse antes de corenta días despois da chegada dos últimos porcos.

3.º Ningún porco poida saír da explotación ata que se dispoña dos resultados negativos do exame serolóxico.

3. Non obstante, se transcorren máis de seis meses desde o termo das operacións de limpeza e desinfección da explotación, a autoridade competente poderá autorizar unha excepción ás disposicións do número 2, tendo en conta a situación epidemiolóxica.

Artigo 14. *Medidas en caso de sospeita e confirmación de peste porcina clásica en porcos que se atopan nun matadoiro ou medio de transporte.*

1. En caso de sospeita de peste porcina clásica nun matadoiro ou medio de transporte, a autoridade competente porá en marcha inmediatamente os medios de

investigación oficiais destinados a confirmar ou descartar a presenza desta enfermidade, de acordo cos procedementos establecidos no manual de diagnóstico.

2. En caso de que nun matadoiro ou medio de transporte se detecte un caso de peste porcina clásica, a autoridade competente velará por que:

a) Se maten inmediatamente tódolos animais sensibles que se atopan no matadoiro ou no medio de transporte.

b) Os canais, desperdicios animais e restos dos animais que poidan estar infectados e contaminados se transformen baixo supervisión oficial.

c) Se proceda á limpeza e desinfección dos edificios e do equipo, incluídos os vehículos, baixo a supervisión do veterinario oficial, de acordo co disposto no artigo 12.

d) Se realice unha enquisa epidemiolóxica segundo o disposto no artigo 8 para as explotacións.

e) A cepa illada de virus da peste porcina clásica se someta ós procedementos de laboratorio establecidos no manual de diagnóstico para identifica-lo tipo xenético do virus.

f) As medidas recollidas no artigo 7 se apliquen na explotación da que procedían os porcos ou canais infectados e nas demais explotacións de contacto. A menos que se especifique o contrario, na explotación de procedencia dos porcos ou canais aplicaranse as medidas establecidas no número 1 do artigo 5.

g) Non se volvan introducir animais no matadoiro ou medio de transporte ata que transcorresen, polo menos, vinte e catro horas desde o final das operacións de limpeza e desinfección efectuadas de conformidade co disposto no artigo 12.

Artigo 15. *Medidas en caso de sospeita e confirmación de peste porcina clásica en xabarís.*

1. Inmediatamente despois de ser informada da sospeita de infección en xabarís, a autoridade competente adoptará tódalas medidas adecuadas para confirmar ou descartar a presenza da enfermidade, informando os propietarios de porcos e os cazadores, e sometendo a exame, incluídas probas de laboratorio, a tódolos xabarís abatidos por disparo ou atopados mortos.

2. Tan pronto como se confirme un caso primario de peste porcina clásica en xabarís, co fin de reduci-la propagación da enfermidade, a autoridade competente procederá inmediatamente a:

a) Crear un grupo de expertos que inclúa veterinarios, cazadores, biólogos especialistas en animais salvaxes e epidemiólogos. O grupo de expertos axudará a autoridade competente nas seguintes tarefas:

1.º Efectuar un estudo da situación epidemiolóxica e definir unha zona infectada, de conformidade co disposto no parágrafo b) do número 3 do artigo 16.

2.º Establece-las medidas apropiadas que deban aplicarse na zona infectada ademais das previstas nos parágrafos b) e c) deste número. Estas medidas poden incluí-la suspensión da caza e a prohibición de alimentalos xabarís.

3.º Elabora-lo plan de erradicación, que se lle presentará á Comisión, de acordo co disposto no artigo 16.

4.º Realizar inspeccións co fin de verificar a eficacia das medidas adoptadas para erradicar a peste porcina clásica da zona infectada.

b) Someter a vixilancia oficial as explotacións de porcino da zona infectada definida e, en particular, ordenar que:

1.º Se efectúe un censo oficial de tódalas categorías de porcos de tódalas explotacións. O censo será actua-

lizado polo propietario; a información contida no censo deberá presentarse sempre que así se solicite e a súa veracidade poderá comprobarse en cada inspección. Non obstante, polo que se refire ás explotacións de porcino ó aire libre, o primeiro censo que se faga poderá ser efectuado sobre a base dunha estimación.

2.º Tódolos porcos da explotación permanezan nos cortellos ou nalgún outro lugar no que poidan estar illados dos xabarís, os cales non deberán ter acceso a ningún material que posteriormente poida entrar en contacto cos porcos da explotación.

3.º Non entren nin saian porcos da explotación, salvo se o permite a autoridade competente, tendo en conta a situación epidemiolóxica.

4.º Nas entradas e saídas das construcións onde se aloxen os porcos, así como nas da explotación en si, se utilicen medios adecuados de desinfección.

5.º Toda persoa que entre en contacto con xabarís cumpra as medidas hixiénicas pertinentes para reduci-lo risco de propagación do virus da peste porcina clásica. Como parte destas medidas poderá establecerse unha prohibición temporal de acceso a unha explotación de porcino ás persoas que estivesen en contacto con xabarís.

6.º Se sometan a probas de detección da presenza de peste porcina clásica tódolos porcos mortos ou enfermos dunha explotación que presenten síntomas da peste porcina clásica.

7.º Non se introduza nunha explotación de porcino ningunha parte dun xabari, tanto se se abateu por disparo como se se atopou morto, nin ningún material ou equipo que se puidese contaminar co virus da peste porcina clásica.

8.º Non saian da zona infectada porcos nin o seu esperma, óvulos e embrións, para o comercio intracomunitario.

c) Dispor que tódolos xabarís abatidos por disparo ou atopados mortos na zona infectada definida sexan inspeccionados por un veterinario oficial e sometidos a exame de detección da peste porcina clásica, de acordo co manual de diagnóstico.

Os canais de tódolos animais que dean positivo serán transformados baixo supervisión oficial. Cando estas probas dean resultado negativo en canto á peste porcina clásica, aplicaranse as medidas establecidas no número 2 do artigo 10 Real decreto 2044/1994, do 14 de outubro, polo que se establecen as condicións sanitarias e de sanidade animal aplicables ó sacrificio de animais de caza silvestre e á produción e comercialización das súas carnes. As partes non destinadas ó consumo humano serán transformadas baixo supervisión oficial.

d) Encargarse de que a cepa illada de virus da peste porcina clásica se someta ós procedementos de laboratorio establecidos no manual de diagnóstico para identifica-lo tipo xenético do virus.

3. Cando haxa casos de peste porcina clásica en xabarís nunha zona dunha comunidade autónoma próxima ó territorio de Francia, Portugal ou Andorra, a autoridade competente notificaralle esta circunstancia ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para efectos de que se poida establecer co Estado ou estados correspondentes a oportuna colaboración no establecemento das medidas de loita contra a enfermidade.

Se houbese casos de peste porcina clásica en xabarís nunha zona dunha comunidade autónoma próxima á doutra ou outras comunidades, a autoridade competente comunicarllo ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para que este coordine as actuacións coa outra ou outras comunidades autónomas afectadas, co obxecto de que se establezan as medidas de loita contra a enfermidade.

i
Artigo 16. Plans para a erradicación da peste porcina clásica dunha poboación de xabarís.

1. Sen prexuízo das medidas establecidas no artigo 15, o órgano competente da Comunidade Autónoma correspondente elaborará e remitiralle ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para o seu traslado á Comisión, no prazo máximo de setenta días a partir da confirmación do caso primario de peste porcina clásica en xabarís, un plan no que indiquen as medidas adoptadas para erradicar a enfermidade na zona definida como infectada, así como as medidas aplicadas ás explotacións situadas nesta zona. Este plan será examinado pola Comisión para determinar se permite acadalos obxectivos desexados, e poderá modificalo, previamente á súa aprobación.

O plan poderá ser modificado ou ampliado posteriormente para ter en conta a evolución da situación. Se estas modificacións se refiren á redefinición da zona infectada, a autoridade competente comunicarllo inmediatamente ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para efectos de que este informe a Comisión e os demais estados membros.

Se as modificacións afectan a outras disposicións do plan, a autoridade competente remitiralle o plan modificado ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación para o seu traslado á Comisión, co fin de que esta o examine e, de se-lo caso, o aprrobe.

2. Unha vez aprobadas, as medidas contidas no plan mencionado no número 1 substituirán as medidas iniciais a que alude o artigo 15, na data que se determine cando se conceda a aprobación.

3. O plan a que fai referencia o número 1 conterá información acerca de:

a) Os resultados das investigacións epidemiolóxicas e controis realizados conforme o artigo 15 e a distribución xeográfica da enfermidade.

b) A zona infectada definida dentro do territorio de España. O defini-la zona infectada, a autoridade competente deberá ter en conta:

1.º Os resultados das investigacións epidemiolóxicas realizadas e a distribución xeográfica da enfermidade.

2.º A poboación de xabarís na zona.

3.º A existencia de obstáculos naturais ou artificiais de importancia para os movementos dos xabarís.

c) A organización dunha estreita cooperación entre biólogos, cazadores e as súas organizacións, servicios para a protección dos animais salvaxes e servicios veterinarios (zoosanitarios e de saúde pública).

d) A campaña de información que se vaia realizar para concienciar aos cazadores das medidas que se teñan que adoptar no contexto do plan de erradicación.

e) As actividades concretas realizadas para determinar o número e localización de metapoboacións de xabarís na zona infectada e arredor dela.

f) O número aproximado e o tamaño das metapoboacións de xabarís na zona infectada e arredor dela.

g) As actividades concretas realizadas para determinar o alcance da infección na poboación de xabarís, mediante o exame dos xabarís abatidos por disparo dos cazadores ou atopados mortos e mediante probas de laboratorio, con inclusión de investigacións epidemiolóxicas con estratificación por idades.

h) As medidas adoptadas para reducir a propagación da enfermidade debida a movementos de xabarís ou a contactos entre metapoboacións de xabarís. Estas medidas poderán incluí-la prohibición de cazar.

i) As medidas adoptadas para reducir a poboación sensible de xabarís, especialmente das súas crías.

j) Os requisitos que deben cumprilos cazadores para evitar a propagación da enfermidade.

k) O método de eliminación dos xabarís abatidos por disparo ou atopados mortos, o cal se baseará en:

1.º Transformación baixo supervisión oficial.

2.º Ou inspección por un veterinario oficial e probas de laboratorio segundo o previsto no manual de diagnóstico. Os canais de tódolos animais que dean positivo serán transformados baixo supervisión oficial. Cando estas probas dean resultado negativo en canto á peste porcina clásica, os estados membros aplicarán as medidas establecidas no número 2 do artigo 10 Real decreto 2044/1994; as partes non destinadas ó consumo humano serán transformadas baixo supervisión oficial.

l) A enquisa epidemiolóxica que se realice con cada xabaril, abatido por disparo ou atopado morto. Esta enquisa incluíra responder a un cuestionario que dea información sobre:

1.º A zona xeográfica en que o animal fose abatido ou atopado morto.

2.º A data en que o animal fose abatido ou atopado morto.

3.º A persoa que atopase ou abatese o animal.

4.º A idade e o sexo do animal.

5.º Se o animal foi abatido por disparo, síntomas antes do disparo.

6.º Se o animal foi atopado morto, estado do corpo.

7.º Os resultados das probas de laboratorio.

m) Os programas de vixilancia e as medidas preventivas aplicables ás explotacións situadas na zona infectada definida e, en caso necesario, nos seus arredores, incluídos o transporte e o movemento de animais dentro desa zona, cara a ela e desde ela; estas medidas deberán incluír, polo menos, a prohibición de que saian da zona infectada porcos, así como o seu esperma, óvulos e embrións, para o comercio intracomunitario.

n) Os demais criterios que se apliquen para suspender as medidas adoptadas co fin de erradicar a enfermidade na zona definida e as medidas aplicadas ás explotacións da zona.

ñ) A autoridade encargada de supervisar e coordinar los departamentos responsables da execución do plan.

o) O sistema establecido para que o grupo de expertos nomeado de acordo co parágrafo a) do número 2 do artigo 15 poida revisar periodicamente os resultados do plan de erradicación.

p) As medidas de seguimento da enfermidade que deban aplicarse cando pasase un período de, polo menos, doce meses desde o último caso confirmado de peste porcina clásica en xabarís na zona infectada definida. Estas medidas de seguimento estarán vixentes durante polo menos doce meses e incluírán, como mínimo, as medidas xa aplicadas de acordo cos parágrafos g), k) e l).

4. Cada seis meses, a autoridade competente informará sobre a situación epidemiolóxica na zona definida, así como os resultados do plan de erradicación, o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, que lle comunicará estes datos á Comisión e ó resto dos estados membros. En caso de que a Comisión adopte normas máis detalladas respecto da información que se deba proporcionar sobre este aspecto, a información que remitirá a autoridade competente axustarase a estas normas.

Artigo 17. Procedementos de diagnóstico e requisitos de bioseguridade.

1. A autoridade competente velará por que os procedementos de diagnóstico, a mostraxe e as probas de

laboratorio para detecta-la presenza de peste porcina clásica se realicen de acordo co manual de diagnóstico.

2. A coordinación das normas e métodos de diagnóstico corresponderalle ó Laboratorio Nacional de Referencia establecido no anexo III, coas funcións establecidas neste. Este Laboratorio Nacional cooperará co Laboratorio Comunitario de Referencia que se menciona no anexo IV, coas atribucións e o cometido que figuran no citado anexo.

3. Co fin de garantir unhas condicións apropiadas de bioseguridade para protexe-la saúde dos animais, o virus da peste porcina clásica, o seu xenoma, os seus antíxenos e as vacinas para investigación, diagnóstico ou fabricación manipularanse ou utilizaranse exclusivamente en lugares, establecementos ou laboratorios aprobados pola Administración xeral do Estado. A lista de lugares, establecementos ou laboratorios aprobados por outros órganos da Administración xeral do Estado distintos ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, enviaráselle a este, para a súa remisión á Comisión xunto coa lista dos aprobados polo dito Ministerio, antes do 1 de maio de 2003, e posteriormente actuarase do mesmo modo coas súas actualizacións.

Artigo 18. Uso, fabricación e venda de vacinas contra a peste porcina clásica.

1. Queda prohibido o uso de vacinas contra a peste porcina clásica.

2. A manipulación, fabricación, almacenamento, subministración, distribución e venda de vacinas contra a peste porcina clásica no territorio nacional efectuarase baixo control oficial da Administración.

Artigo 19. Vacinación de urxencia en explotacións de porcino.

1. Non obstante o disposto no número 1 do artigo 18, cando se confirmase a presenza de peste porcina clásica en explotacións de porcino e os datos epidemiolóxicos dispoñibles suxiran que ameaza con propagarse, poderá aplicarse a vacinación de urxencia nas explotacións de porcino de acordo cos procedementos e as disposicións establecidos nos números 2 ó 9 deste artigo.

2. Sen prexuízo das disposicións do número 2 do artigo 5, os principais criterios e factores de risco que deben considerarse para a aplicación da vacinación de urxencia establécense no anexo VI. Estes criterios e factores de risco poderá modificalos ou complementalos posteriormente a Comisión para ter en conta o progreso científico e a experiencia obtida.

3. Cando a autoridade competente pretenda introducir-la vacinación, deberalle remitir ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para o seu envío por este á Comisión, un plan de vacinación de urxencia no que se incluíra polo menos información sobre:

- a) A situación da enfermidade que dese lugar á solicitude de vacinación de urxencia.
- b) A extensión da zona xeográfica na que se deba realiza-la vacinación de urxencia e o número de explotacións de porcino que se atopan nela.
- c) As categorías e o número aproximado de porcos que deban vacinarse.
- d) A vacina que vaia utilizarse.
- e) A duración da campaña de vacinación.
- f) A identificación e o rexistro dos animais vacinados.
- g) As medidas relativas ós movementos dos porcos e os seus produtos.
- h) Os criterios que se vaian considerar para decidir se a vacinación ou as medidas previstas no número 2

do artigo 7 se lles deben aplicar ás explotacións de contacto.

i) Outros asuntos pertinentes para a situación de urxencia, con inclusión dos exames clínicos e de laboratorio que se vaian realizar coas mostras tomadas das explotacións vacinadas e das outras explotacións situadas na zona de vacinación, especialmente se se pretende utilizar unha vacina marcadora.

A Comisión examinará o plan, e aprobarao, ou ben solicitará a inclusión de modificacións e adicións antes da súa aprobación. Posteriormente, o plan só poderá modificalo ou completalo, para ter en conta a evolución da situación, a Comisión.

4. Non obstante o disposto nos artigos 10 e 11, a autoridade competente que proceda a unha vacinación de urxencia velará por que durante o período de vacinación:

a) Non saian da zona de vacinación porcos vivos, salvo que se transporten para o seu sacrificio inmediato a un matadoiro designado pola autoridade competente e situado dentro da zona de vacinación ou preto desta zona, a unhas instalacións de aproveitamento de graxas ou a un lugar adecuado onde se maten inmediatamente e os seus canais sexan transformados baixo supervisión oficial.

b) Tódalas carnes frescas de porcino obtidas de porcos vacinados durante a vacinación de urxencia sexan transformadas ou ben marcadas e tratadas segundo o disposto no parágrafo f), 4.º do número 3 do artigo 10.

c) O esperma, os óvulos e os embrións obtidos dos porcos que se vaian vacinar no prazo de trinta días antes da vacinación se localicen e destrúan baixo supervisión oficial.

5. O disposto no número 4 será aplicable durante un período mínimo de seis meses tralo final das operacións de vacinación na zona de que se trate.

6. A autoridade competente aplicará as medidas aprobadas pola Comisión antes de que conclúa o período de seis meses previsto no número 5, especialmente as que prohíban:

- a) Que os porcos seropositivos saian da explotación na que se atopan, excepto para o seu sacrificio inmediato.
- b) A recollida de esperma, óvulos ou embrións de porcos seropositivos.
- c) Que os leitóns nados de porcas seropositivas saian da explotación de orixe, excepto para o seu transporte a:

1.º Un matadoiro para o seu sacrificio inmediato.

2.º Unha explotación designada pola autoridade competente, desde a cal vaian ir directamente ó matadoiro.

3.º Unha explotación tras dar resultado negativo nunha proba serolóxica de presenza de anticorpos contra o virus da peste porcina clásica.

7. Non obstante o disposto no número 3, o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación poderá toma-la decisión de introducir-la vacinación de urxencia sempre que non se poñan en perigo os intereses comunitarios e que se cumpran as seguintes condicións:

a) O marco do plan de vacinación de urxencia deberá elaborarse de conformidade co establecido no artigo 22. O plan específico e a decisión de adopta-la vacinación de urxencia notificaránselle á Comisión antes do inicio das operacións de vacinación.

b) Ademais da información recollida no número 3 deste artigo, o plan deberá prescribir que tódolos porcos das explotacións en que se vaia usa-la vacina sexan sacri-

ificados ou matados o antes posible trala terminación das operacións de vacinación, de acordo co disposto no parágrafo a) do número 4, e as carnes frescas obtidas destes porcos sexan transformadas ou ben marcadas e tratadas segundo o disposto no parágrafo f), 4.º do número 3 do artigo 10.

Cando se adopte esta decisión, o plan de vacinación será revisado inmediatamente pola Comisión, que poderá aproba-lo plan ou ben solicita-la inclusión de modificacións e adicións antes da súa aprobación.

8. Non obstante o disposto nos números 5 e 6, as medidas previstas no número 4 poderán suspenderse despois de que:

a) Tódolos porcos das explotacións en que se usase a vacina fosen sacrificados ou matados de acordo co disposto no parágrafo a) do número 4, e as carnes frescas obtidas destes porcos fosen transformadas ou ben marcadas e tratadas segundo o disposto no parágrafo f), 4.º do número 3 do artigo 10.

b) Se limpasen e desinfectasen de acordo co artigo 12 tódalas explotacións en que se mantivesen porcos vacinados.

En caso de que as medidas previstas no número 4 se levanten, a autoridade competente velará igualmente para que:

1.º A reintroducción de porcos nas explotacións antes citadas non teña lugar ata que pasen polo menos dez días desde a terminación das operacións de limpeza e desinfección, e despois de que se sacrificasen ou mataben tódolos porcos das explotacións en que se aplicase a vacina.

2.º Trala reintroducción, os porcos de tódalas explotacións da zona de vacinación sexan obxecto de exames clínicos e de laboratorio realizados de acordo co manual de diagnóstico co fin de detecta-la posible presenza do virus da peste porcina clásica. En caso de que se reintroduzan porcos nas explotacións onde se aplicase a vacina, estes exames non se realizarán ata que pasen polo menos corenta días desde a reintroducción, e durante este tempo non se permitirá que os porcos saian da explotación.

9. Cando se utilizase unha vacina marcadora durante a campaña de vacinación, a Comisión, con base nos criterios que figuran no último parágrafo do número 9 do artigo 19 da Directiva 2001/89/CE, poderá autorizar excepcións ó disposto nos números 4, 5 e 6, en particular respecto ó marcado das carnes dos porcos vacinados e á súa utilización posterior, así como ó destino dos produtos tratados. Para iso, deberán cumprirse as seguintes condicións:

a) O plan de vacinación deberá estar aprobado antes do inicio das operacións de vacinación de acordo co disposto no número 3.

b) A autoridade competente remitiralle ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para o seu traslado á Comisión, unha solicitude específica, xunto cun informe completo sobre a aplicación da campaña de vacinación, os seus resultados e a situación epidemiolóxica xeral; e

c) Deberá terse realizado un control in situ sobre a execución da campaña de vacinación de acordo cos procedementos recollidos no artigo 21.

Artigo 20. Vacinación de urxencia de xabarís.

1. Non obstante o disposto no número 1 do artigo 18, cando se confirmase a presenza de peste porcina clásica en xabarís e os datos epidemiolóxicos dispoñibles suxiran que ameaza con propagarse, poderá aplicarse a vacinación de urxencia dos xabarís de acordo cos pro-

cedementos e disposicións establecidos nos números 2 e 3.

2. Cando a autoridade competente pretenda introducir a vacinación, deberalle presentar ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para o seu traslado á Comisión, un plan de vacinación de urxencia no que se incluíra información sobre:

a) A situación da enfermidade que dese lugar á solicitude de vacinación de urxencia.

b) A extensión da zona xeográfica na que se deba realiza-la vacinación de urxencia; en calquera caso, esta zona formará parte da zona infectada definida de acordo co parágrafo b) do número 3 do artigo 16.

c) O tipo de vacina que se vaia usar e o procedemento de vacinación.

d) As actividades especiais que se vaian realizar para vacina-las crías de xabaril.

e) A duración prevista da campaña de vacinación.

f) O número aproximado de xabarís que se vaian vacinar.

g) As medidas adoptadas para evitar unha elevada rotación da poboación de xabarís.

h) As medidas adoptadas para evita-la propagación do virus da vacina ós porcos mantidos en explotacións, cando corresponda.

i) Os resultados previstos da campaña de vacinación e os parámetros que se vaian considerar para verifica-la súa eficacia.

j) A autoridade encargada de supervisar e coordinar los departamentos responsables da execución do plan.

k) O sistema establecido para que o grupo de expertos nomeado de acordo co parágrafo a) do número 2 do artigo 15 poida revisar periodicamente os resultados da campaña de vacinación.

l) Outros aspectos relacionados coa situación de urxencia.

O plan será examinado pola Comisión, sobre todo para asegurarse da súa coherencia coas medidas aplicadas de acordo co plan de erradicación establecido no número 1 do artigo 16.

Se a zona de vacinación está próxima ó territorio de Francia, Portugal ou Andorra, e no Estado ou estados de que se trate se estean aplicando tamén medidas para erradica-la peste porcina clásica dos xabarís, deberá garantirse así mesmo a coherencia entre o plan de vacinación e as medidas aplicadas nese outro Estado.

A Comisión poderá aproba-lo plan de vacinación de urxencia, ou ben poderá solicita-la inclusión de modificacións e adicións antes da súa aprobación. Posteriormente, o plan de vacinación de urxencia poderá ser modificado ou completado para ter en conta a evolución da situación, só pola Comisión.

3. A autoridade competente presentaralle cada seis meses ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para o seu traslado á Comisión e ós demais estados membros, un informe sobre os resultados da campaña de vacinación, xunto co informe previsto no número 4 do artigo 16.

Artigo 21. Controis comunitarios.

1. Na realización dos controis que os expertos da Comisión realicen, representantes do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación acompañarán os representantes da autoridade competente.

2. Cando se realicen estes controis, os órganos competentes das comunidades autónomas e do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, no ámbito das súas competencias, deberanlles prestar ós expertos da Comi-

sión toda a axuda necesaria para o cumprimento das súas funcións.

3. As autoridades competentes adoptarán as medidas necesarias para ter en conta os resultados dos controis efectuados.

Artigo 22. *Plan de alerta.*

1. O Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación preparará un plan de alerta, en coordinación coas comunidades autónomas, no que especificará as medidas nacionais que deban aplicarse en caso de aparición dun foco de peste porcina clásica. Este plan, na elaboración do cal se terán en conta os criterios que se recollen no anexo VII deste real decreto, deberá permiti-lo acceso ás instalacións, equipo, persoal e demais material adecuado que sexan necesarios para a rápida e eficaz erradicación do foco. O plan deberá indicar con precisión:

a) As necesidades de vacinas que se consideren precisas en caso de vacinación de urxencia.

b) As comunidades autónomas, provincias, illas ou zonas territoriais determinadas onde existan zonas de elevada densidade porcina, co fin de velar por que nesas rexións haxa unha maior consciencia e un maior grao de preparación ante a enfermidade.

2. Unha vez elaborado o plan, será sometido polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación á aprobación da Comisión, que poderá introducir as modificacións que sexan necesarias, especialmente para garantir a súa compatibilidade cos plans doutros estados membros, así como modificalo ou completalo posteriormente para adaptalo á evolución da situación.

3. O plan será actualizado cada cinco anos, someténdose do modo previsto no número anterior á aprobación da Comisión.

4. A execución do plan, unha vez aprobado, correspóndelles ás autoridades competentes.

Artigo 23. *Centros de loita contra a enfermidade e grupos de expertos.*

1. En caso de aparición dun foco de peste porcina clásica, o Comité Nacional do Sistema de Alerta Sanitaria Veterinaria previsto no Real decreto 1440/2001, do 21 de decembro, polo que se establece o sistema de alerta sanitaria veterinaria, actuará como centro nacional de loita contra a enfermidade, de modo plenamente funcional.

2. Sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas, o centro nacional de loita contra a enfermidade, a que se refire o número anterior, encargárase de dirixir e supervisar-lo funcionamento dos centros de loita contra a enfermidade a que se refire o número 3. En particular, encargárase de:

a) Defini-las medidas de loita necesarias.

b) Garantir-la aplicación rápida e eficaz das medidas antes citadas por parte dos centros locais de loita contra a enfermidade.

c) Asignarlles persoal e outros recursos ós centros locais de loita contra a enfermidade.

d) Facilitarlles información á Comisión, ós demais estados membros, ás organizacións colexiais veterinarias nacionais, ás autoridades das comunidades autónomas e ós organismos agrarios e comerciais.

e) Cando proceda, organizar unha vacinación de urxencia e determina-las zonas de vacinación.

f) Estar en contacto cos laboratorios de diagnóstico.

g) Estar en contacto coa prensa e outros medios de comunicación.

h) Estar en contacto coas autoridades policiais para garantir-lo cumprimento das medidas legais específicas.

3. En caso de aparición dun foco de peste porcina clásica, o órgano competente da Comunidade Autónoma constituirá de inmediato un centro local de loita contra a enfermidade, plenamente operativo.

4. Mediante acordo do Comité Nacional do Sistema de Alerta Veterinaria, poderán atribuírse funcións deste centro nacional ó centro local, sempre que non se poñan en perigo os obxectivos do centro nacional de loita contra a enfermidade.

5. Crearase un grupo de expertos en materia de peste porcina clásica, que estará permanentemente en activo co fin de manter os coñecementos especializados necesarios para axudar ás autoridades competentes a estaren preparadas ante a enfermidade.

En caso de aparición dun foco, o grupo de expertos asistirá as autoridades competentes como mínimo nas seguintes tarefas:

1.º A enquisa epidemiolóxica.

2.º A mostraxe, a realización de probas e a interpretación dos resultados das probas de laboratorio.

3.º A adopción de medidas de loita contra a enfermidade.

6. O Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación e as autoridades competentes velarán, no ámbito das súas respectivas competencias, porque o centro nacional de loita, os centros locais e o grupo de expertos, dispoñan do persoal, instalacións e equipos, incluídos sistemas de comunicación, que resulten necesarios, e dunha cadea de mando e un sistema de xestión claros e eficaces que garantan unha rápida aplicación das medidas de loita contra a enfermidade previstas neste real decreto. No plan de alerta a que se refire o artigo 22, detallaranse os aspectos relativos ó persoal, as instalacións, o equipo, a cadea de mando e o sistema de xestión do centro nacional, os centros locais e o grupo de traballo de expertos.

Artigo 24. *Infraccións e sancións.*

1. En caso de incumprimento do disposto neste real decreto, será de aplicación o réxime de infraccións e sancións establecido na Lei de epizootias do 20 de decembro de 1952, no seu regulamento aprobado polo Decreto do 4 de febreiro de 1955, e no Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan as infraccións e sancións en materia de defensa do consumidor e da produción agroalimentaria, sen prexuízo das posibles responsabilidades civís, penais ou doutra orde que poidan concorrer.

2. As infraccións e sancións ó disposto neste real decreto para o traslado, desprazamento, transporte e movemento de animais dentro do territorio nacional entre comunidades autónomas, serán as reguladas no artigo 103.2 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Disposición adicional única. *Indemnización por sacrificio obrigatorio.*

O sacrificio obrigatorio dos animais, por peste porcina clásica, ordenado pola autoridade competente, dará dereito á correspondente indemnización por sacrificio obrigatorio, de acordo cos baremos previstos no anexo VIII. Unicamente terán dereito a indemnización aqueles propietarios de gando que cumprisen coa normativa vixente en materia de sanidade animal.

Disposición transitoria primeira. *Plan de alerta de España.*

O Plan de alerta de España, aprobado mediante a Decisión da Comisión 1999/246/CE, do 30 de marzo

de 1999, pola que se aproban os plans de alerta para o control da peste porcina clásica, seguirá aplicándose, para os efectos deste real decreto, ata que a Comisión aprobe o novo ou novos plans, de acordo co previsto para o efecto no artigo 16 e o artigo 22, respectivamente.

Disposición transitoria segunda. *Utilización da lavadura.*

1. Ata a data de aplicación da normativa comunitaria relativa ó uso de lavadura na alimentación dos porcos no marco da normativa sobre os subproductos animais non destinados ó consumo humano ou sobre a alimentación animal, queda prohibida a alimentación de porcos con lavadura. Os órganos competentes das comunidades autónomas velarán pola aplicación desta prohibición, realizando os controis precisos, os cales se axustarán ó que para o efecto poida establecela comisión.

2. Así mesmo, e ata que se aprobe a normativa comunitaria a que se refire o número anterior, deberán recollerse e destruírse, baixo supervisión oficial, as lavaduras procedentes dos medios de transporte internacionais como os buques, vehículos terrestres e avións, correspondéndolles ós órganos da Administración xeral do Estado competentes en materia de portos e aeroportos, velar pola súa aplicación e realiza-los oportunos controis, os cales se axustarán ó que para o efecto poida establecela comisión.

3. Os órganos competentes das comunidades autónomas e da Administración xeral do Estado, previstos nos números anteriores, remitiranlle ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, antes do 1 de outubro de cada ano e por primeira vez en 2003, a información sobre a aplicación do disposto nestes números, así como os controis pertinentes efectuados, de acordo coas normas relativas ás medidas de control e as informacións facilitar que poida adoptala Comisión.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ó establecido neste real decreto, e especificamente:

a) O Real decreto 2159/1993, do 13 de decembro, polo que se establecen medidas relacionadas coa peste porcina clásica.

b) O parágrafo a) do número 1 do artigo único do Real decreto 698/1995, do 28 de abril, polo que se designa o laboratorio de sanidade e produción animal de Algete (Madrid) como centro nacional de referencia para determinadas enfermidades dos animais.

c) A Orde do 30 de decembro de 1987, pola que se actualizan os baremos de indemnización por sacrificio de animais afectados de peste porcina africana e peste porcina clásica, pertencentes a razas precoces e ós seus cruzamentos, na parte relativa ós baremos de indemnización por peste porcina clásica.

d) As ordes do 30 de decembro de 1987, pola que se actualizan os baremos de indemnización por sacrificio de animais afectados de peste porcina africana e peste porcina clásica, correspondentes ós animais pertencentes ó tronco ibérico e ós seus cruzamentos, e do 12 de maio de 1994, pola que se actualizan os baremos de indemnización de sacrificio de animais afectados de peste porcina africana e peste porcina clásica correspondentes ós porcinos pertencentes ó tronco ibérico e ós seus cruzamentos, na parte relativa ós baremos de indemnización por peste porcina clásica.

e) A Orde do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación do 29 de abril de 1997, pola que se actualizan

os baremos de indemnización por sacrificio de animais afectados de peste porcina clásica, pertencentes a razas precoces e ós seus cruzamentos.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto ten carácter básico e dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.16.^a da Constitución, que lle atribúe ó Estado a competencia exclusiva en materia de sanidade exterior e bases e coordinación xeral da sanidade.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación normativa.*

1. Facúltase o ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación para dictar, no ámbito das súas competencias, as disposicións que sexan necesarias para a aplicación do disposto neste real decreto.

2. Facúltase o ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, logo de consulta coas comunidades autónomas, para modifica-lo contido dos anexos I a VII deste real decreto para a súa adaptación á normativa comunitaria, e para modifica-lo anexo VIII para actualiza-los baremos de indemnización.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o 1 de novembro de 2002.

Dado en Madrid o 18 de outubro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

ANEXO I

Notificación da enfermidade e demais información epidemiolóxica que se proporcionará en caso de confirmación de peste porcina clásica

1. No prazo máis breve posible, que non excederá de vinte e catro horas a partir da confirmación de cada foco primario, caso primario en xabaris, ou caso nun matadoiro ou medio de transporte, a autoridade competente notificaralle ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, mediante o sistema de notificación de enfermidades animais establecido no Real decreto 2459/1996, para o seu envío de forma inmediata á Comisión e ó resto de estados membros, os seguintes datos:

- Data de expedición.
- Hora de expedición.
- Comunidade Autónoma de que se trate.
- Nome da enfermidade.
- Número de foco ou caso.
- Data en que se empezou a sospeita-la presenza de peste porcina clásica.
- Data de confirmación.
- Métodos utilizados para a confirmación.
- Se a enfermidade se confirmou en xabaris ou en porcos dunha explotación, matadoiro ou medio de transporte.
- Situación xeográfica do lugar onde se confirmou o foco ou o caso de peste porcina clásica.
- Medidas aplicadas de loita contra a enfermidade.

2. En caso de focos primarios ou casos en matadoiros ou medios de transporte, ademais dos datos recollidos no número 1, deberá comunicarse tamén, na forma e condicións previstas no dito número, a seguinte información:

- a) Número de porcos sensibles no foco, matadoiro ou medio de transporte.
- b) Número de porcos mortos de cada categoría na explotación, matadoiro ou medio de transporte.
- c) De cada categoría, morbilidade da enfermidade e número de porcos nos que se confirmou a peste porcina clásica.
- d) Número de porcos matados no foco, matadoiro ou medio de transporte.
- e) Número de canais transformados.
- f) Se se trata dun foco, a súa distancia á explotación de porcino máis próxima.
- g) Se se confirmou a presenza de peste porcina clásica nun matadoiro ou medio de transporte, situación da explotación ou explotacións de orixe dos porcos ou canais infectados.

3. En caso de focos secundarios, a información recollida nos números 1 e 2 deberá comunicarse o primeiro día laborable de cada semana.

4. A información que deba proporcionar a autoridade competente en relación cun foco ou caso de peste porcina clásica nunha explotación, matadoiro ou medio de transporte en virtude dos números 1, 2 e 3, irá seguida, o antes posible, por un informe escrito que a autoridade competente lle enviará ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para a súa remisión á Comisión e ós demais estados membros, que recolla, polo menos, os seguintes aspectos:

- a) Data na que se matasen os porcos da explotación, matadoiro ou medio de transporte e na que se transformasen os seus canais.
- b) Resultados das probas realizadas coas mostras tomadas no momento de mata-los porcos.
- c) En caso de que se recorre á excepción prevista no número 1 do artigo 6, número de porcos que se matasen e transformasen, así como número de porcos que teñan que sacrificarse posteriormente e prazo fixado para levar a cabo este sacrificio.
- d) Calquera dato referente á posible orixe da enfermidade ou á orixe da enfermidade cando se puidese determinar.
- e) En caso de foco primario ou caso de peste porcina clásica nun matadoiro ou medio de transporte, tipo xenético do virus responsable do foco ou do caso.
- f) En caso de que se matasen porcos de explotacións de contacto ou de explotacións con porcos sospeitosos de estaren infectados co virus da peste porcina clásica, información sobre:

1.º A data de morte e o número de porcos de cada categoría matados en cada explotación.

2.º A relación epidemiolóxica entre o foco ou caso de peste porcina clásica e cada unha das explotacións de contacto e os motivos que levasen a sospeita da presenza de peste porcina clásica en cada explotación sospeitosa.

3.º Os resultados das probas de laboratorio realizadas coas mostras tomadas dos porcos nas explotacións e no momento de matalos.

En caso de que non se maten os porcos das explotacións de contacto, debe informarse dos motivos de tal decisión.

ANEXO II

Principios e procedementos de limpeza e desinfección

1. Principios e procedementos xerais:

a) As operacións de limpeza e desinfección e, en caso necesario, as medidas para elimina-los roedores e insectos, levaranse a cabo baixo supervisión oficial e de acordo coas instrucións do veterinario oficial.

b) Os desinfectantes que se vaian utilizar e as súas concentracións estarán aprobados oficialmente pola Administración competente, para garanti-la destrución do virus da peste porcina clásica.

c) A actividade dos desinfectantes comprobarase antes da súa utilización, xa que nalgúns casos diminúe se se prolonga o almacenamento.

d) A elección dos desinfectantes e dos métodos de desinfección farase en función da natureza dos locais, vehículos e obxectos que se vaian tratar.

e) As condicións de utilización dos produtos desengraxantes e desinfectantes deben ser tales que non diminúa a súa eficacia; en particular, deberán observarse os parámetros técnicos comunicados polo fabricante, como presión, temperatura mínima e tempo de contacto necesario.

f) Independentemente do desinfectante utilizado, aplicaranse as regras seguintes:

1.º A cama e as materias fecais deben empaparse totalmente co desinfectante.

2.º Cómpre lavar e limpar mediante cepilladura e raspado coidadoso a terra, os chans, as ramplas e as paredes tras retirar ou desmontar, cando sexa posible, os equipos ou instalacións que doutra maneira puidesen afectar á eficacia dos métodos de limpeza e desinfección.

3.º Despois débese aplica-lo desinfectante durante o tempo mínimo de contacto previsto nas recomendacións do fabricante.

4.º A auga utilizada para as operacións de limpeza debe eliminarse de tal forma que se exclúa calquera risco de propagación do virus e de acordo coas instrucións do veterinario oficial;

g) Cando o lavado se realice con líquidos aplicados a presión, deberá evitarse a recontaminación das partes limpadas previamente.

h) Deberá incluírse o lavado, desinfección ou destrución dos equipos, instalacións, artigos ou compartimentos que poidan estar contaminados.

i) Trala realización da desinfección deberá evitarse a recontaminación.

j) A limpeza e a desinfección impostas no ámbito deste real decreto deberán estar documentadas no rexistro da explotación ou do vehículo e, cando se esixa unha aprobación oficial, estar certificadas polo veterinario oficial supervisor.

2. Disposicións especiais sobre limpeza e desinfección das explotacións infectadas:

a) Limpeza e desinfección previas:

1.º Con ocasión da matanza dos animais, tomaranse tódalas medidas necesarias para evitar ou reducir ó mínimo a dispersión do virus da peste porcina clásica; entre elas figurará a instalación de equipos temporais de desinfección, a subministración de vestimenta protectora, duchas, descontaminación do equipo, instrumentos e instalacións utilizados, así como a interrupción da alimentación eléctrica ó sistema de ventilación.

2.º Nos canais dos animais matados deberá espárese desinfectante.

3.º Cando os canais deban sacarse da explotación para a súa transformación, utilizaranse recipientes tapados e estancos.

4.º En canto se retiren os canais dos porcos para a súa transformación, nas partes da explotación en que se atopasen estes animais, así como en calquera parte doutros edificios, currais, etc., contaminada durante a matanza, sacrificio ou exame «post mortem» deberán espárese desinfectantes autorizados conforme o disposto no artigo 12.

5.º Os tecidos ou o sangue que se derramase durante o sacrificio ou a autopsia ou que contaminasen grandemente os edificios, currais, utensilios, etc. deberán recollese coidadosamente e transformarse xunto cos canais.

6.º O desinfectante utilizado deberá permanecer sobre a superficie tratada durante polo menos 24 horas.

b) Limpeza e desinfección finais:

1.º O esterco e a cama usados deberán ser retirados e tratados segundo se dispón no parágrafo a) do número 3 deste anexo.

2.º A graxa e as manchas deberán eliminarse de calquera superficie cun produto desengraxante e as superficies laranse con auga.

3.º Tralo lavado con auga, espárese novamente desinfectante sobre as superficies.

4.º Unha vez transcorridos sete días, os locais deberán tratarse cun produto desengraxante, enxaugarse con auga, regarse con desinfectante e enxaugarse de novo con auga.

3. Desinfección da cama, esterco e zurro contaminados:

a) O esterco e a cama usados deberán amorearse para xerar calor, regarse cun desinfectante e deixarse durante polo menos corenta e dous días, ou ben eliminarse queimándoos ou enterrándoos.

b) O zurro conservarase durante polo menos corenta e dous días trala última adición de material infeccioso, salvo que a autoridade competente autorice un período de conservación máis reducido para o zurro que se trate eficazmente de acordo coas instrucións do veterinario oficial para garantir a destrución do virus.

4. Non obstante o disposto nos puntos 1 e 2 deste anexo, cando se trate de explotacións ó aire libre, a autoridade competente poderá establecer procedementos específicos de limpeza e desinfección, tendo en conta o tipo de explotación e as condicións climáticas.

ANEXO III

Laboratorio nacional de referencia de peste porcina clásica

1. Désígnase como laboratorio nacional de referencia de peste porcina clásica o Centro de Investigación en Sanidade Animal, 28130, Valdeolmos, Madrid.

2. O laboratorio nacional estará encargado de velar por que as probas de laboratorio para detectar a presenza de peste porcina clásica e identificarlo tipo xenético das cepas illadas do virus se axusten ó manual de diagnóstico. Para tal efecto poderán establecer acordos especiais co laboratorio comunitario de referencia ou con outros laboratorios de referencia nacional doutros estados membros.

3. O laboratorio nacional será responsable da coordinación das normas e dos métodos de diagnóstico utilizados por cada laboratorio de diagnóstico autorizado polas comunidades autónomas, e para isto:

a) Poderalles proporcionar reactivos de diagnóstico ós distintos laboratorios.

b) Controlará a calidade de tódolos reactivos de diagnóstico utilizados en España.

c) Organizará periodicamente probas comparativas.

d) Conservará cepas illadas do virus da peste porcina clásica procedentes de casos e focos confirmados en España.

ANEXO IV

Laboratorio comunitario de referencia para a peste porcina clásica

1. O laboratorio comunitario de referencia para a peste porcina clásica é o seguinte: Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, 30559 Hannover, Alemaña.

2. As atribucións e o cometido do laboratorio comunitario de referencia para a peste porcina clásica serán os seguintes:

a) Coordinar, logo de consulta coa Comisión, os métodos de diagnóstico da peste porcina clásica empregados nos estados membros, especialmente mediante:

1.º A conservación e subministración de cultivos celulares para o diagnóstico.

2.º A tipificación, a conservación e a subministración de cepas do virus da peste porcina clásica para as probas serolóxicas e a preparación de antisoros.

3.º A subministración de soros normalizados, soros conxugados e outros reactivos de referencia ós laboratorios nacionais para harmonizar as probas e reactivos empregados nos estados membros.

4.º A creación e conservación dunha colección de virus da peste porcina clásica.

5.º A organización periódica de probas comparativas comunitarias dos procedementos de diagnóstico.

6.º A recompilación de datos e información sobre os métodos de diagnóstico utilizados e os resultados das probas efectuadas.

7.º A caracterización das cepas illadas do virus mediante os métodos máis avanzados dispoñibles, para lograr unha mellor comprensión da epizootioloxía da peste porcina clásica.

8.º O seguimento da evolución en todo o mundo da vixilancia, epizootioloxía e prevención da peste porcina clásica.

9.º A conservación dos coñecementos técnicos sobre o virus da peste porcina clásica e outros virus pertinentes, para poder facer un diagnóstico diferencial rápido.

10.º A adquisición dun coñecemento profundo da preparación e utilización dos produtos de inmunoloxía veterinaria empregados para a erradicación da peste porcina clásica e a loita contra esta enfermidade.

b) Adopta-las disposicións necesarias para a formación e a reciclaxe dos expertos en diagnóstico de laboratorio para harmonizar as técnicas de diagnóstico.

c) Dispor de persoal cualificado para posibles situacións de urxencia que se presenten na Unión Europea.

d) Executar actividades de investigación e, cando sexa posible, coordinar actividades de investigación destinadas a mellorar a loita contra a peste porcina clásica.

ANEXO V**Principais criterios e factores de risco que se deben ter en conta para a decisión de mata-los porcos das explotacións de contacto**

Criterios	Decisión	
	De matar	De non matar
Signos clínicos indicativos da presenza de peste porcina clásica nas explotacións de contacto ...	Si	Non
Movimentos de porcos desde o foco cara a explotacións de contacto despois do momento probable de introducción do virus na explotación infectada	Si	Non
Localización das explotacións de contacto nunha zona de elevada densidade porcina	Si	Non
Liberación probable do virus desde o foco antes da aplicación de medidas de erradicación	Importante/ descoñecida	Limitada
Localización de explotacións de contacto dentro dun raio de 500 m (1) do foco	Si	Non
Proximidade das explotacións de contacto a máis dun foco	Si	Non
Número de porcos no foco ou nas explotacións de contacto	Elevado	Baixo

(1) En caso de zonas de densidade porcina moi elevada deberá considerarse unha distancia maior.

ANEXO VI**Principais criterios e factores de risco que se deben ter en conta para a decisión de aplica-la vacunación de urxencia nas explotacións de porcino**

Criterios	Decisión	
	De vacunación	De non vacunación
Número/pendente da incidencia de focos nos 10-20 días anteriores	Elevado/Rápido ascenso	Baixo/Pouco pronunciada ou lixeiro ascenso
Localización das explotacións onde podería aplicarse a vacunación nunha zona de elevada densidade porcina	Si	Non
Aparición de novos focos na zona nos dous meses ou máis seguintes	Moi probable	Improbable
Escaseza da capacidade de transformación	Si	Non

ANEXO VII**Criterios e requisitos do plan de alerta**

1. O plan de alerta axustarase, polo menos, ós criterios e requisitos seguintes:

a) Tomaranse disposicións co fin de garanti-la capacidade legal necesaria para a execución do plan de alerta e permitir unha campaña de erradicación rápida e eficaz.

b) Tomaranse disposicións que garantan o acceso a fondos de urxencia, recursos orzamentarios e recursos financeiros para cubrir tódolos aspectos da loita contra unha epizootia de peste porcina clásica.

c) Establecerase unha cadea de mando que garanta a rapidez e eficacia do proceso de toma de decisións en caso de epizootia. Se así procede, a cadea de mando en cada Comunidade Autónoma estará baixo a autoridade dun único centro de decisión, que será o encargado de dirixi-las distintas estratexias de loita contra a enfermidade e servir de enlace co centro nacional de loita contra a enfermidade a que se refire o artigo 23.

d) Tomaranse medidas co fin de dispor dos recursos adecuados para poder levar a cabo unha campaña rápida e eficaz, incluídos o persoal, os equipos e o material de laboratorio.

e) Proporcionarase un manual de instrucións actualizado no que se describan de forma detallada, exhaustiva e práctica tódolos procedementos, instrucións e medidas de loita que deban aplicarse en caso de foco de peste porcina clásica.

f) Se se considera necesario, facilitaranse plans detallados para unha vacunación de urxencia.

g) O persoal tomará parte periodicamente en:

1.º Accións de formación sobre signos clínicos, enquisa epidemiolóxica e loita contra a peste porcina clásica.

2.º Exercicios de alerta a nivel nacional, que terán lugar, polo menos, dúas veces ó ano.

3.º Accións de formación sobre técnicas de comunicación, con vistas á organización de campañas de sensibilización sobre a enfermidade destinada ás autoridades, ós gandeiros e ós veterinarios.

2. A Comisión poderá modificar ou completa-los criterios e requisitos recollidos no número anterior, tendo en conta a natureza específica da peste porcina clásica e o proceso en canto ás medidas de loita contra a enfermidade.

ANEXO VIII**Baremos de indemnización**

1. Os baremos de indemnización por sacrificio obrigatorio do gando porcino calcularanse en función das seguintes categorías e valores.

A) Razas precoces e os seus cruzamentos:

a) Sementais: 420,71 euros/unidade.

b) Reproductoras: 300,51 euros/unidade.

c) Leitóns de menos de 10 quilos/peso vivo: 30,06 euros/unidade.

d) Leitóns de 10 a 20 quilos/peso vivo: ó importe do leitón de menos de 10 quilos engadiráselle a cantidade que resulte de multiplica-lo número de quilos que excedan de 10, polo prezo do quilo (media aritmética da clase selecta e normal) do leitón de 20 quilos constatado na Lonxa de Segovia a semana precedente ó sacrificio.

e) Animais de máis de 20 e menos de 90 quilos/peso vivo: ó importe do leitón de 20 quilos calculado como se indica no parágrafo anterior incrementaráselle o importe dos quilogramos que excedan de 20. Este importe calcularase tendo en conta a seguinte fórmula:

$$I = F - D \times K$$

na que:

I= Importe que se incrementará.

F= Valor dun porco de 90 quilos de peso vivo segundo o parágrafo f) deste número.

D= Valor dun leitón de 20 quilos, segundo cálculo expresado no parágrafo d) deste número.

K= Número de quilos que exceda de 20.

f) Animais de 90 ou máis quilogramos/peso vivo: calcularase en función do prezo de mercado do canal

i de porco da clase E, tal como se define no número 2 do artigo 4 do Regulamento (CEE) número 2759/75, do Consello, do 29 de outubro de 1975, polo que se establece a organización común de mercados no sector da carne de porcino, no Regulamento (CEE) número 3537/89, da Comisión, do 27 de novembro de 1989, relativo á fase de comercialización á que se refire a media dos prezos do porco sacrificado, e no Regulamento (CEE) número 2123/89, da Comisión, do 14 de xullo de 1989, polo que se establece a lista de mercados representativos para o sector da carne de porcino na Comunidade, rexistrado en España durante a semana precedente ó sacrificio, ó que se lle aplicará un coeficiente de 0,81.

A partir do peso de 110 quilos de peso vivo e por cada 5 quilos do fracción que exceda deste peso, aplicarase unha redución sobre o importe total que vaia percibi-lo gandeiro, da forma seguinte:

Peso en vivo — Quilogramos	Porcentaxe de redución
110,1 a 115	1,1
115,1 a 120	2,2
120,1 a 125	3,3
125,1 a 130	4,4
Máis de 130	5,5

B) Tronco ibérico e os seus cruzamentos:

a) Animais non reprodutores: indemnizaranse baseándose nos prezos medios de mercado, de acordo coa información de prezos facilitada pola Dirección Xeral de Planificación Económica e Coordinación Institucional do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, correspondentes á semana anterior á que se efectúe o sacrificio e para os seguintes tipos de animais:

- 1.º Reprodutores desbotados por vellos.
- 2.º Leitóns ata 23 quilogramos de peso vivo.
- 3.º Leitóns de recría a partir dos 23 quilogramos de peso vivo e ata os 35 quilogramos de peso vivo.
- 4.º Animais a partir dos 35 quilogramos de peso vivo e ata os 60 quilogramos de peso vivo.
- 5.º Animais a partir dos 60 quilogramos de peso vivo e ata os 100 quilogramos de peso vivo.
- 6.º Porcos da ceba desde os 100 quilogramos de peso vivo en diante, e terase en conta nestes os tres tipos de alimentación e comercialización: animais de penso, de receba e de landra.

b) Animais reprodutores:

- 1.º Femias reproductoras de ibérico puro:

De 80 a 125 quilogramos: 153,86 euros.

De 125 a 155 quilogramos: 92,32 euros.

De 155 en diante: 201,94 euros.

2.º Os cruzamentos de ibérico con polo menos un 75 por 100 de sangue ibérico, terán un desconto do 15 por 100.

3.º Os cruzamentos de ibérico con polo menos un 50 por 100 de sangue ibérico, terán un desconto do 25 por 100.

4.º En tódolos casos os machos reprodutores terán un incremento do 25 por 100 da cotización que resulte para as femias do seu cruzamento e peso.

5.º Os animais inscritos en libros xenealóxicos percibirán un incremento do 10 por 100.

2. Unha vez realizado o cálculo ó que se refire o número 1 deste anexo, estes valores poderán ser incrementados ata un máximo dun 10 por 100 para aqueles animais dos que os propietarios poidan acreditar a pertenza a unha agrupación de defensa sanitaria gandeira recoñecida pola Comunidade Autónoma de que se trate, de acordo co disposto no Real decreto 1880/1996, do 2 de agosto, polo que se regulan as agrupacións de defensa sanitaria gandeiras.

21338 REAL DECRETO 1133/2002, do 31 de outubro, polo que se regula, no ámbito das razas equinas, o réxime xurídico dos libros xenealóxicos, as asociacións de criadores e as características zootécnicas das distintas razas. («BOE» 265, do 5-11-2002.)

Nesta disposición establécese a regulación normativa referente ás condicións zootécnicas e xenealóxicas dos équidos de pura raza e os équidos rexistrados, co fin de dotar dun marco normativo uniforme común, que garanta a súa adecuada conservación e mellora, conforme os criterios inspiradores contidos na Directiva 90/427/CEE, do Consello, do 26 de xuño, relativa ás condicións zootécnicas e xenealóxicas que regulan os intercambios intracomunitarios de équidos; na Directiva 91/174/CEE, do Consello, do 25 de marzo de 1991, relativa ás normas zootécnicas e xenealóxicas que regulan a comercialización de animais de raza e pola que se modifican as directivas 77/504/CEE e 90/425/CEE e disposicións concordantes.

Durante os últimos anos, os cambios sufridos nas disposicións aplicables, así como a notable mellora na calidade das distintas razas, unido á intensa evolución experimentada no sector, fan necesario actualizar a regulamentación vixente neste ámbito, contida fundamentalmente no Real decreto 1026/1993, do 25 de xuño, sobre selección e reprodución de gando equino de razas puras; a Orde 228/1978, do 26 de decembro, do Ministerio de Defensa, pola que se aproba o Regulamento do rexistro-matrícula dos animais de pura raza, e a Orde 70/1986, do 21 de agosto, do Ministerio de Defensa, pola que se crea o rexistro-matrícula para a raza cabalar hispano-árabe.

Neste real decreto consérvanse aqueles aspectos que a experiencia adquirida aconsella manter e modifícanse aqueles outros que precisan dunha urxente actualización, coa finalidade básica de dar unha maior participación e representatividade nos distintos órganos de decisión ós criadores, a través das súas correspondentes asociacións.

A especial configuración e características das razas equinas, cunhas aptitudes e utilidades moi diferentes ó resto das especies gandeiras, obriga a establecer unha normativa propia que garanta un alto grao de homoxeneidade para a súa adecuada regulación e tutela. Así, configúranse os libros xenealóxicos de équidos de pura raza e équidos rexistrados, como rexistros administrativos de titularidade pública, debendo existir un só para cada raza.

De acordo con esta configuración, este real decreto establece o marco xurídico no que deben desenvolverse as actuacións que afectan os libros xenealóxicos e outras actividades que se derivan deles, a través da súa xestión por un organismo oficial ou por organizacións ou asociacións privadas de criadores de équidos, libremente constituídas, dirixidas á conservación, a mellora e a promoción das razas.

Esta disposición dítase ó abeiro da habilitación contida no artigo 149.1. 13.ª da Constitución, que lle atribúe